

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **P. B.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2014, čj. KrÚ 28635/2014/ODSH/14, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 22. 6. 2015, čj. 52 A 60/2014 – 55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Holice (dále jen „správní orgán I. stupně“) vydal dne 12. 2. 2014 rozhodnutí čj. MUHO-2447/2014, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), jehož se dopustil porušením § 4 písm. c) a § 18 odst. 4 téhož zákona.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl. Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou u krajského soudu, kterou krajský soud pro její nedůvodnost taktéž zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu dne 7. 7. 2015 blanketní kasační stížností. Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 28. 7. 2015, čj. 1 As

156/2015 - 19, vyzval, aby ve smyslu § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) ve lhůtě jednoho měsíce doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu. Zároveň stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost.

[4] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 30. 7. 2015 a tohoto dne tedy nabylo právní moci (viz § 54 odst. 5 s. ř. s.). Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, jež určil počátek lhůty. Měsíční lhůta pro podání kasační stížnosti tak uplynula dne 30. 8. 2015. Vzhledem k tomu, že tento den připadl na neděli, je třeba za poslední den lhůty považovat nejbližší následující pracovní den (viz § 40 odst. 3 s. ř. s.), tedy pondělí 31. 8. 2015. Stěžovatel však v této lhůtě kasační stížnost nedoplnil a neodstranil tak vady kasační stížnosti, pro které není možné v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[6] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost, a to na základě § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu